

Καταλήγων δηλῶ, ὅτι οἱ λόγοι μου πιθανὸν νὰ εἶναι ἔντονοι, διότι προέρχονται ἀπὸ πεποιθήσεως, ἀλλὰ δὲν εἶναι πολεμικοὶ οὔτε ἐπιζητοῦσι, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, νὰ λυπησώσι τινα. Στοχάζονται τοῦ καλοῦ καὶ ἐπιδέχονται πᾶσαν συζήτησιν παρὰ τῶν ἐπιδιωκόντων τὸν αὐτὸν ἀγαθὸν σκοπόν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΜΗ ΜΕΛΟΥΣ

ΓΕΩΠΟΝΙΑ. — Αἷτια μετατροπῆς εἰς φυσικὰς κονσέρβας τοῦ εἴδους «Θροῦμπες» (δρύπλαι) ὠρίμων ἐλαιῶν, ὑπὸ κ. Π. Θ. Ἀναγνωστοπούλου. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ κ. Γ. Κυριακοῦ.

Αἱ ἐλαῖαι ἐγγίζουσαι τὴν ὠριμον αὐτῶν κατάστασιν δὲν εἶναι ἐδώδιμοι ἕνεκα τῆς πικρᾶς αὐτῶν γέυσεως. Αὕτη ὀφείλεται κατὰ μὲν τοὺς Power καὶ Tutin εἰς κόμμεα ἢ ταννίνην κατὰ δὲ τοὺς Bourquelot καὶ Vinterlesco εἰς τὴν παρουσίαν τῆς πικρᾶς γλυκοσίδης «ἐλευρωπαϊνῆς» (oleuropein). Ἡ πικρὰ αὕτη οὐσία καταστρέφεται κατὰ τὴν παρασκευὴν εἰς κονσέρβας τῶν καρπῶν, δι' ἀραιῶν ἀλκαλικῶν διαλυμάτων, δι' ἀποστειρώσεως αὐτῶν ἐντὸς κλειστῶν λεβήτων τῇ παρουσίᾳ ἀραιῶν ὀξέων καὶ διὰ παραμονῆς τῶν καρπῶν ἐντὸς ἄλμης ἐπὶ σειρὰν ἡμερῶν, ἔνθα ὑφίστανται οὗτοι ζύμωσιν. Τοῦτο κατωρθώσαμεν καὶ διὰ ζέσεως τῶν ἐλαιῶν ἐπὶ τινα λεπτά ἐντὸς ὕδατος ὑπὸ τὴν συνήθη ἀτμοσφαιρικὴν πίεσιν καὶ διὰ τηρήσεως ἐν διαλύματι φορμόλης. Ἐπίσης δύναται νὰ ἐξαχθῇ ἡ πικρὰ οὐσία ἐκ τῶν καρπῶν ἂν οὗτοι παραμείνωσιν ἐν λουτρῷ καθαροῦ ὕδατος ἀνανεουμένου τρίς καθ' ἑκάστην ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Ἐπίσης ἐσημειώσαμεν καταστροφὴν τῆς πικρᾶς οὐσίας εἰς χαμηλὰς θερμοκρασίας συνεπείᾳ παγετῶν. Ἡ καταστραφεῖσα δι' ἀλκάλεως πικρὰ οὐσία δὲν ἐπανεμφανίζεται δι' ἐξουδετερώσεως τῆς περισσεύας τοῦ ἀλκάλεως. Ὑφισταμένη ὑδρόλυσιν ἡ πικρὰ οὐσία καθιστᾷ τὰς ἐλαίας ἐτοιμοὺς πρὸς περαιτέρω κατεργασίαν διὰ τῆς παραμονῆς αὐτῶν ἐντὸς ἄλμης ἐπὶ τινας ἡμέρας καὶ μετατροπῆς κατόπιν τούτου εἰς ἐδώδιμους.

Ἡ πικρὰ ὅμως οὐσία ἢ ὑπάρχουσα τόσον ἐν τῇ ἰώρῃ ὅσον καὶ τῇ ὠρίμῃ ἐλαίᾳ δύναται νὰ ἐξαφανισθῇ εἰς τινὰς καρποὺς ἐπὶ τοῦ δένδρου ἢ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους εὐρισκομένους, ὠριμένων ποικιλιῶν καὶ ὑπὸ ὠριμένας συνθήκας. Τότε οἱ καρποὶ χάνουσι τὴν πικράν των γεῦσιν αὐτομάτως καὶ ἀντὶ νὰ προσλάβωσι τὸ μελανοῖδες χροῶμα, χαρακτηριστικὸν τῶν ὠρίμων καρπῶν, προσλαμβάνουσι καστανέρυθρον ἢ ξανθὸν τοιοῦτον. Ἐν τῇ καταστάσει αὕτη ὀνομάζονται «θροῦμπες» καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ ἐμπόριον ὡς ἔτοιμοι ἐδώδιμοι καρποὶ ἄνευ ἐτέρας συμπληρωματικῆς παρασκευῆς εἰμὴ μόνον τῆς προσθήκης ἐνίοτε μικρᾶς ποσότητος ἄλατος διὰ βραχεῖν διατήρησιν. Τί σημαίνει ὅμως τὸ ὄνομα «θροῦμπες» καὶ πῶς μετεβλήθησαν εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν οἱ καρποί.

Τὸ ὄνομα «θροῦμπες» δὲν ἔχει σχέσιν προφανῶς μὲ τὸν ἐλληνικὸν θάμνον θρούμπη,

ἀλλ' εἶναι πιθανῶς, καθ' ἡμᾶς, παρετυμολογικὸν παράγωγον τῆς λέξεως «druprae», προφερομένης «ντροῦπραι» ἢ «ντροῦπρες» καὶ σημαίνουσης «δρύπρας», ἤτοι ὑπερωρίμους καὶ ἔρρυντιδωμένας ἐλαίας (δρυπετεῖς), αἱ ὁποῖαι καθίστανται «δρυπετεῖς» («Ρωμαῖοι δρυπετεῖς ἐλαίας δρύπρας λέγουσι». Ἀθήν. 2, 56, ὅπερ ὁ Πλίνιος ἐπιβεβαίωσεν Φυσ. Ἱστ. 15, 1, 2 drupra). Δρυπετεῖς δὲ ἐλαῖαι ἐκαλοῦντο αἱ ἐκ τοῦ δένδρου πίπτουσαι διὰ τὸ ὑπερώριμον (χαμαιπετεῖς ἐλαῖαι). Τὰς ἐλαίας ταύτας ἐκάλουν οἱ πρόγονοι ἡμῶν καὶ γεγεγρίμους (οὕτω ἐκαλοῦντο κατ' Εὐστ. αἱ πεπανθεῖσαι καὶ διὰ τὴν ὀριμότητά των ἀφ' ἑαυτῶν ἐκ τοῦ δένδρου καταπεσοῦσαι ἐλαῖαι). Σήμερον καλοῦνται εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος αἱ ἐλαῖαι αὗται κν. «θροῦμπες», «σταφιδολῆές», «χαμάδες», «χορμαδολῆές», «σσοκοῦδες», «ρουμπάδες». Πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ δεχθῶμεν τὴν ὀνομασίαν «θροῦμπες». Οἱ Γάλλοι ὀνομάζουσι τὰς ἐλαίας ταύτας olives bletties sur l'arbre, ἤτοι «Ἐλαίας ὑπερωρίμους ἐπὶ τοῦ δένδρου» ἢ κονσερβοποιημένας φυτικῶς ἐπὶ τῶν δένδρων (olives fachouires).

Ἐχει παρατηρηθῆ ὅτι εἰς «θροῦμπες» μεταβάλλονται ἐλαῖαι ὀρισμένων ποικιλιῶν, ἐξ ἐκεῖνων αἱ ὁποῖαι ὀριμάζουσι ἐνωρὶς τὸ φθινόπωρον τοὺς καρπούς των καὶ ὑπὸ ὀρισμένας καιρικὰς συνθήκας. Οὕτω ἂν τὸ φθινόπωρον εἶναι βροχερὸν καὶ ἀκοιλουθῆσθαι θερμὸς καὶ αἰθριὸς καιρὸς τότε μέγας ἀριθμὸς τῶν καρπῶν, οἱ ἐγγίζοντες τὸ σημεῖον τῆς ὀριμάνσεως (ἀρχίζουσι νὰ προσλαμβάνωσιν ἰώδες χρωμα), μεταβάλλονται μετ' οὐ πολὺ εἰς «θροῦμπες». Ὅταν τὸ δένδρον φέρῃ ὀλίγους καρπούς, τότε οὗτοι μεταβάλλονται κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς «θροῦμπες», διότι δὲν βραδύνουσι νὰ ὀριμάσωσιν, ἐνῶ ἂν φέρῃ πολλοὺς δὲν μεταβάλλονται οἱ καρποὶ του εἰς τὴν κατάστασιν αὐτήν, διότι βραδύνουσι νὰ φθάσωσιν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο. Ἐπίσης μεταβάλλονται οἱ καρποὶ δένδρων ὀρισμένων τοποθεσιῶν, ἐνθα ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι κεκορησμένη ὑδρατμῶν κατὰ τὸ φθινόπωρον. Ἀλλὰ διατὶ χρειάζεται νὰ εἶναι ὑγρὸν καὶ θερμὸν τὸ φθινόπωρον, οἱ δὲ καρποὶ ν' ἀρχίσωσι νὰ ὀριμάζωσιν, ἵνα καταστῆ δυνατὸν νὰ μεταβληθῶσιν εἰς θροῦμπες.

Κατὰ τὰς ἡμετέρας παρατηρήσεις, αἱ φθινοπωριναὶ βροχαὶ εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν φυσικὴν κονσερβοποίησιν τῶν ἐλαίων ὀρισμένων ποικιλιῶν τῶν εὐρισκομένων ἐν τῇ ἐνάρξει τῆς ὀριμάνσεως. Ἐπίσης ἡ ἐπακολουθοῦσα μετρία θερμοκρασία μετὰ τῆς ὑγρασίας βοηθοῦσι τὴν τοιαύτην ἐργασίαν, οὐχὶ ὅπως ἀποτραπῆ ἡ ἀνάπτυξις μυκήτων κατὰ τὴν Couture, ἀλλὰ τοῦναντίον ὅπως ὑποβοηθηθῆ καὶ ἀναπτυχθῆ ὁ προκαλῶν τὴν καταστροφὴν τῆς πικρᾶς οὐσίας καὶ τὴν κατόπιν τούτου κονσερβοποίησιν τῶν ἐλαίων μύκης. Πράγματι αἱ ἔρρευναι μας κατέδειξαν ὅτι τὰ μυκήλια τοῦ μύκητος *Phoma oleae* εὐρίσκονται πάντοτε πυκνῶς ἀνεπτυγμένα πρὸς ὄλας τὰς διευθύνσεις τῆς σαρκὸς καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιδερμίδα. Οἱ προσβεβλημένοι ὑπὸ τοῦ μύκητος τούτου καρποὶ εὐρίσκονται ἠλλοιωμένοι ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ. Ἡ ἐνάρξις τῆς προσβολῆς ἀρχίζει ἐκ τοῦ ποδίσκου ἢ ἐξ οἰουδήποτε σημείου τῆς ἐπιδερμίδος, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ὑποστῆ βλάβην τινὰ τοῦ καρποῦ (δάκος) ἐκεῖθεν τὸ μυκήλιον ἐπεκτείνεται πρὸς ὄλας τὰς διευθύνσεις, οὕτω δὲ μεταβάλλονται οἱ καρποὶ εἰς «θροῦμπες».

Ἄμα ὡς συμπληρωθῆ ἡ ἀλλοίωσις τότε ὁ μύκης σχηματίζει σφαιρικὰ καὶ σκοτεινοῦ χρώματος πυκνίδια ὑπὸ τὴν ἐπιδερμίδα, ἣτις τελικῶς θὰ διαρραγῆ ἵνα ἀφίση καὶ ἐκφύγωσι τὰ κονίδια Ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος προσβεβλημένων ἐλαίων συνυπῆρχε καὶ ὁ μύκης

Cladosporium herbarum, οὗ εὑρομεν ἐν ἀφθονίᾳ τὰ ἀναπαραγωγικὰ ὄργανα (πολύχωρα κονιδιοφόρα, φέροντα κονίδια) ὑψούμενα διὰ μέσου ἀνοιγμάτων τοῦ φλοιοῦ.

Ἔργον τῶν μυκηλίων τοῦ μύκητος *Rhoma oleae* εἶναι ἡ καταστροφή τοῦ χρώματος καὶ ἡ ἀπώλεια τῆς συνοχῆς μεταξὺ τῶν ἰσθῶν τῆς σαρκὸς καὶ ἡ μετατροπὴ ταύτης εἰς πιτυρώδη ξανθὴν ἢ κασιανέρυθρον καὶ ἀποστερηθεῖσαν μέρους τῆς ὑγρασίας τῆς μᾶζαν, ὡς καὶ ἡ ἀλόσπασις τῆς ἐπιδερμίδος ἐκ τῆς σαρκὸς καὶ ἡ παρένθεσις μεταξὺ αὐτῶν μυκηλίων, ἵνα παρουσιασθῶσιν αἱ οὕτω προσβεβλημένοι ἐλαῖαι ξανθοῦ χρώματος. Ἐκ τῆς προσβολῆς τῶν καρπῶν ὑπὸ τοῦ μύκητος οὐ μόνον ἐκλείπει ἡ πικρὰ οὐσία, ἀλλὰ καὶ ἐμφανίζεται γλυκεῖα τοιαύτη, καθιστῶσα τοὺς καρποὺς εὐγεύστους. Ἄνευ τῆς παραγωγῆς τῆς οὐσίας ταύτης οἱ καρποὶ παρ' ὅλην τὴν ἀφαίρεσιν τῆς πικρᾶς οὐσίας ἀποκτιῶσιν ἀνουσίαν γεῦσιν. Τοῦτο διεπιστώσαμεν, ὅταν ἐδοκιμάσαμεν τὴν καταστροφὴν τῆς πικρᾶς οὐσίας ἐπὶ ὑγίων καὶ ὠρίμων ἐλαίων ποικιλίας παραγωγῆς φυσικᾶς κονσερβάς διὰ βρασμοῦ. Πλὴν ὅμως τῆς ἐμφανίσεως τῆς γλυκεῖας οὐσίας ὑφίσταται ἀλλοίωσις καὶ τὸ περικλειόμενον ἐν τῇ ἐλαίᾳ ἔλαιον, οὗ μέρος τῆς ἐλαϊνῆς ὑφίσταται ὑδρόλυσιν, ἵνα διασπασθῇ εἰς γλυκερίνην καὶ ἐλαϊκὸν δέξυ.

Ἀναλύσεις κατέδειξαν ὅτι τὸ ἔλαιον τῶν φυσικῶν κονσερβῶν περιέχει ἐλαϊκὸν δέξυ εἰς ποσότητα ποικίλλουσαν ἀνάλογως τῆς καταστάσεως τῶν ἐλαίων. Ὁ πίναξ I δεικνύει τὰς διαφορὰς ταύτας.

ΠΙΝΑΞ I

δεικνύων τὴν σύνθεσιν τῆς «*Λαδοληᾶς*» ἢ «*θροῦμπεληᾶς*»

(Olea europaea media oblonga)

Συνθετικὰ σώματα δειγμάτων α	Δείγματα ἐλαίων καὶ κατάστασις αὐτῶν				
	1.—Ντόπιες (Ἀθηνῶν) ὑπερῶριμοι, διατηρηθῆ.	2.—Ντόπιες (Ἀθηνῶν) ὑπερῶριμοι, μὴ διατηρ.	3.—Θροῦμπες (Ἀθηνῶν) μὴ διατηρηθεῖσαι	4.—Θροῦμπες χονδροληᾶς Ρεθύμνης	5.—Θροῦμπες Νάξου, διατηρηθεῖσαι
1 ὕδωρ %	55,99	—	—	—	28,52
2 ἔλαιον %	22,29	—	—	—	37,89
3 Ὄξύτης ἐλαίου %	4,83	1,12	3,90	3,75	6,73
4 Τέφρα %	—	—	—	—	3,79
5 Πρωτεΐναι %	—	—	—	—	1,6418
6 Ἄζωτον %	—	—	—	—	0,2627
7 Κυτταρίνη %	—	—	—	—	14,137
8 Ὑδατάνθρακες %	—	—	—	—	14,52
9 ἔλαιον ἐπὶ ξηρᾶς οὐσίας %	50,00	—	—	—	53,00
10 Σάρεξ %	84,71	—	—	—	76,00
11 Πυρῆν %	15,29	—	—	—	24,00
12 Σχέσις σαρκὸς πρὸς πυρῆνα	5,5:1	—	—	—	3,1:1

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος ἐξάγεται ὅτι: α) αἱ ὑγιεῖς καὶ ὑπερῶριμοι ἐλαῖαι τῆς θροῦμπεληᾶς περιέχουσιν ἔλαιον δέξυττος, ἐκφραζομένης εἰς ἐλαϊκὸν δέξυ, 1,12 %, β) αἱ διατηρηθεῖσαι 4,83 %, γ) αἱ νωπαὶ «θροῦμπες» 3,9 % καὶ δ) αἱ διατηρηθεῖσαι θροῦμπες 6,73 %.

Αί μεταβαλλόμεναι ἐπὶ τοῦ δένδρου εἰς φυσικὰς κοτσέρβας (θροῦμπες) ἐλαῖαι ἐν Ἑλλάδι, ἀνήκουσιν εἰς ὠρισμένας ποικιλίας ἢ μᾶλλον εἰς ὠρισμένην ποικιλίαν κατὰ ἐνεργηθεῖσαν ὑφ' ἡμῶν ἔρευναν, καθότι μία μόνον ποικιλία ἐλαίας ὑπὸ διάφορα ὀνόματα καὶ μικρὰς διαφορὰς καλλιεργεῖται εἰς διαφόρους περιφερείας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸ ὄνομα Λιανολῆ ἢ Λαδολῆ ἢ Ντόπια ἐν Ἀττικῇ, Λαδολῆ ἐν Εὐβοίᾳ, Θασίτικη ἐν Θάσῳ καὶ Χαλκιδικῇ, Χονδρολῆ ἐν Ρεθύμνῳ καὶ Ἡρακλείῳ Κρήτης, Ρεθυμνιώτικη ἐν Χανίοις, Λαδολῆ ἢ χουρμαδολῆ ἢ ρουπαδιά ἐν Χίῳ, Μυτιλήνῃ καὶ Κυκλάσι νήσοις. Αὕτη εἶναι ἡ ποικιλία *Olea europaea media oblonga*. Ὁ πίναξ II δεικνύει τὴν σύνθεσιν αὐτῆς.

ΠΙΝΑΞ II

δεικνύων τὴν μηχανικὴν σύνθεσιν τῆς «θρομποληᾶς»
(*Olea europaea media oblonga*)

Ἀριθμὸς δειγμάτων.	Προέλευσις δειγματος	Τοπικὸν ὄνομα ποικιλίας	Βάρος εἰς γραμμάρια			Σχέσις σαρκὸς πρὸς πυρῆνα
			καρποῦ	πυρῆνος	σαρκὸς	
1	Χανιά	Ρεθυμνιώτικη..	4,150	0,750	3,400	4,5 : 1
2	Θάσος	Θασίτικη	3,700	0,600	3,100	5,1 : 1
3	Χαλκιδική	Θασίτικη	2,637	0,564	2,073	3,6 : 1
4	Κύμη	Λαδολῆ	3,100	0,450	2,650	5,8 : 1
5	Ροβιές (Εὐβοίας)	Λαδολῆ	4,340	0,667	3,773	5,5 : 1
6	Ρεθύμνη	Χονδρολῆ..	3,800	0,700	3,100	3,8 : 1
7	Ἀθῆναι	Λαδολῆ ἢ Ντόπια	3,300	0,700	2,600	3,3 : 1
8	Ἀθῆναι	Λαδολῆ ἢ Ντόπια	2,729	0,490	2,230	4,5 : 1
9	Θάσος	Θασίτικη	3,789	0,617	3,172	4,4 : 1
10	Μυτιλήνη	Λαδολῆ	3,905	0,615	3,290	5,3 : 1
	Μέσος ὄρος		3,545	0,641	2,904	4,5 : 1

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.—Τὰ ὑπ' ἀριθμ. 1 καὶ 5 ἕως 8 δείγματα ἀνελύθησαν ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Ἑδαφολογικοῦ Ἐργαστηρίου Ἀθηνῶν.

Ἡ περιεκτικότης τῆς ποικιλίας ταύτης εἰς ἔλαιον ποικίλλει ἀναλόγως τῆς περιφερείας καὶ τῆς καταστάσεώς της ἀπὸ 22 - 30⁰%. Ἐπίσης ἡ λοιπὴ σύνθεσις της διαφέρει κατὰ τὸν πίνακα καὶ ἄλλας ἡμῶν παρατηρήσεις ἀπὸ περιφερείας εἰς περιφέρειαν καὶ ἀπὸ περιβάλλοντος εἰς περιβάλλον τόσον, ὅσον καὶ ἡ ἰκανότης της νὰ δώσῃ ἢ μὴ θροῦμπες, λόγῳ διαφορᾶς ὑγρασίας καὶ λεπτότητος ἐπιδερμίδος.

Συμπέρασμα. — Αἱ γνωσταὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα θροῦμπες ἐλαῖαι εἶναι φυσικαὶ κοτσέρβαι μετατραπεῖσα κατὰ τὸ φθινόπωρον, ὅταν ἀρχίζῃ ἡ ὠρίμανσις αὐτῶν, εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ δένδρου διὰ καταστροφῆς τῆς ἐνεχομένης ἐν αὐταῖς πικρᾶς οὐσίας καὶ ἐμφανίσεως γλυκεῶν οὐσιῶν.

Διὰ τὴν μετατροπὴν τῶν ἐλαίων εἰς τὸν τύπον «θροῦμπες» ἀπαιτοῦνται εὐνοϊκοὶ ὄροι. Τοιοῦτοι εἶναι ὑγρασία φθινοπωρινὴ μετὰ βροχὰς καὶ μετρία θερμοκρασία.

Ὑπὸ τοιούτους ὄρους προσβάλλονται αἱ ἐλαῖαι ὑπὸ τοῦ μύκητος *Phoma oleae*, εἰς τὴν δρᾶσιν τοῦ ὁποίου ὀφείλεται ἡ μετατροπὴ αὐτῶν εἰς θροῦμπες.

Μετὰ τοῦ *Phoma* εὐρέθῃ συνεργαζόμενον μεταγενεστέρως καὶ τὸ *Cladosporium herbarum*, ὅπως ἀνέδειξε τὴν ὄξυνσιν τοῦ περιεχομένου ἐλαίου.

Θροῦμπες δὲν παράγουσιν ἔλαι αἱ ποικιλίαι τῆς ἐλληνικῆς Ἑλαιοῦ. Τουναντίον μία καὶ μόνη εὔρομεν ὅτι παρουσιάζει τὴν τοιαύτην ἰκανότητα. Αὕτη εἶναι ἡ κοινὴ Λαδοληγὰ ἢ Ρουπαδιὰ ἢ θρουμποληγὰ (*Olea europaea media oblonga*), μέσου βάρους καρποῦ 3,5 γραμμαρίων, ἀπαντῶσα ὑπὸ διάφορα ὀνόματα καὶ καλλιεργουμένη ἐν Ἀττικῇ, Εὐβοίᾳ, Κρήτῃ, Θάσῳ, νήσοις τοῦ Αἰγαίου καὶ εἰς τὰς Κυκλάδας. Ἡ ποικιλία αὕτη δὲν παρέχει θροῦμπες εἰς ὅλας τὰς περιφερείας, ἀλλ' ὅπου παρουσιάζονται κατὰ τὸ φθινόπωρον εὐνοϊκοὶ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ μύκητος ὄροι.

Πλὴν τῆς καταστροφῆς τῆς πικρᾶς οὐσίας καὶ τῆς ἐμφάνισεως γλυκείας τοιαύτης ἐν τῇ ἐλαίᾳ ἡ ἐλαίνη ὑδρολυομένη παρέχει ἐλεύθερον ἐλαϊκὸν ὄξύ, ὅπερ εὔρομεν ἐν ἀναλογίᾳ 3,9% ἐπὶ τοῦ περιεχομένου ἐν τῷ καρπῷ ἐλαίῳ, εὐθύς μετὰ τὴν μετατροπὴν αὐτῶν εἰς θροῦμπες καὶ 6,73%, ἂν αἱ θροῦμπες διατηρηθῶσιν ἐπὶ χρονικόν τι διάστημα.